

אמרות טהורות

מב"ק מרן אדמו"ר שליט"א

פנימי

בהעלותך

תשפ"ה • גליון קס"ג

יו"ל ע"י

מכון בארות יצחק זוטשקא

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

לתרומות והנצחות ולקבלת הגליון במייל:

biz1441441@gmail.com

בשיתוף:

לחיוזק קנין אישי בתורה

03-800-9090

a038009090@gmail.com

לשיעורי כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א ועדכוני חצר הקודש

מערכת זוטשקא: 072-3181866

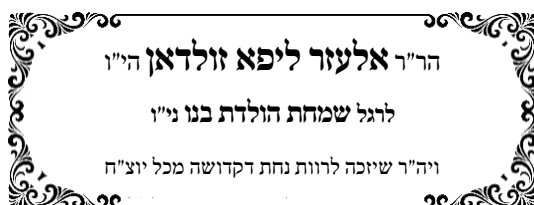

עמודי התווך

לעילוי נשמת הרה"ח ר' משה יעקב ב"ר שלום אליעזר ראטער ז"ל	הרה"ג ר' יעקב יהושע ענגלנדער שליט"א	הרה"ג ר' חיים בעק שליט"א

שותף נאמן

לע"נ מרת אביבה ב"ר אליעזר מרדכי ע"ה גלב"ע כ"א אלול תשפ"ד	הר"ר החפץ בעילום שמו הי"ו	הר"ר אברהם ישעי' זולדאן הי"ו

הר"ר **אליעזר ליפא זולדאן** הי"ו

לרגל שמחת הולדת בנו ני"ו

ויה"ר שיזכה לרוות נחת דקדושה מכל יוצ"ח

פרשת בהעלותך

ליל שבת קודש תשפ"ד

פעלו" היינו שלפי התורה שבעל פה שאין לה גבול ותכלית שכרו של הלומד תורה הרבה מאוד, ועי"ז שמקשרים את התורה שבעל פה עם התורה שבכתב מביאים החסדים לזה העולם ועי"ז יסעו בני"י מדרגא לדרגא בלי גבול ותכלית, ועי"ז נמשכת התורה לצאצאיו אחריו וכמו שנרמז בכתוב (ישעיהו נ"ט כ"א) "רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך" "רוחי אשר עליך" זה תורה שבכתב "ודברי אשר שמתי בפיך" זה תורה שבעל פה, וכשמחבר תורה שבכתב לתורה שבעל פה אז "לא ימוש מפיו ומפי זרעך וגו'", עכדה"ק.

והנה בחת"ס כתב דששת הקנים היוצאים מצדי המנורה מרמזים לששה סדרי משנה שהם עיקר תורה שבעל פה, וכמו שרמזו רז"ל (שבת ל"א.) עה"פ "והי' אמונת עתיך חוסן ישועות חכמה ודעת", ומסיים "יראת ד' היא אוצרו" והיא הקנה האמצעי אשר ששת הקנים פונים אלי', וי"ל נמי דקנה האמצעי רומז לתורה שבכתב שיש לקשר התורה שבעל פה לתורה שבכתב שיאירו זה את זה.

ויתכן שחלוקת התורה לשבעה ספרים בפרשתן רומזת, למה שעתידין ישראל לקבל תורה שבעל פה הנחלקת לששה סדרין המאירין לעבר פני המנורה שהיא תורה שבכתב או ליראת ד' כדברי החת"ס.

"ויהי בנסוע הארון ויאמר משה וגו'", ארז"ל (ויקרא רבא י"א ג') דפרשת "ויהי בנסוע הארון חשובה כספר בפני עצמו שנאמר (משלי ט' א') "חצבה עמודי' שבעה", וצריך ביאור מדוע נחלקה הפרשה כאן להיות עמודי' שבעה. ובספה"ק זרע קודש כתוב דו' נרות המנורה מאירות כנגד ז' הספרים, ושם מצאנו שששת הנרות היו מאירין כנגד פני המנורה וצריך ביאור מה בא ללמדינו.

ובספה"ק בית אהרן כתב עה"פ "וביום הקים את המשכן כסה הענן את המשכן וגו' כן יהי' תמיד הענן יכסנו ומראה אש לילה", דהענן מרמז לחדשים ואש מרמז לגבורות והשי"ת מנהיג את העולם בשתי הבחינות וכמ"ש "ויהי ערב ויהי בוקר יום אחד" שמשניהם נהי' שלימות יום אחד, וכן ארז"ל שראה השי"ת שאין העולם מתקיים במידת הדין שיתף עמה מידת הרחמים.

ובאמת רצון השי"ת להטיב לברואיו "ולפי העלות הענן" היינו שמעלים ומביאים החסדים לעולם הזה "כן יסעו בני ישראל", "ולפי" העלות הענן" מרמז לתורה שבעל פה שעלי' הי' עיקר כריתת הברית עם ישראל כמאז"ל (גיטין ס':) עה"פ (שמות ל"ד כ"ז) "כי עפ"י הדברים האלה כרתי אתך ברית", ועל ידה עולים ישראל מעלה מעלה כי אין לה גבול ותכלית ועלי' נאמר (איוב י"א ט') "ארוכה מארץ מדה ורחבה מני ים", וזהו שאמרו "שכרו הרבה מאוד על פי

וטעם שנחלקה התורה לשבעה ספרים בפרשה זו דייקא, יתכן לומר שפרשת "ויהי בנסוע הארון" מרמזת על תורה שנלמדת בגלות שאז הארון נוסע ממקום למקום, ויש צורך להכניע את שונאי ישראל ולקבץ הנצו"ק כמ"ש באוה"ח הק', והנה לאחר שבירת הלוחות נגזרה שכחה על ישראל ולפיכך בצוק העיתים הי' הכרח לכתוב ששה סדרי משנה, ואז צריכים ששת הנרות שהם ששה הסדרים להאיר אל פני המנורה שהיא תורה שבכתב, ותורה שבעל פה הנלמדת ביגיעה רבה ובצוק הגלות נפלו בה כמה מחלוקות בבירור ההלכה והיא מכניעה כוחן של שונאי ישראל, ועומדת לישראל בכל המלחמות עם שונאיהן, וכמ"ש (ברכות ס"ד.) "תלמידי חכמים מרבים שלו' בעולם" שע"י מלחמתה של תורה נכנעים שונאי ישראל לפנייהם ושלוה שוכנים ביניהם, וזהו שרמז הכתוב "ויהי בנסוע הארון ויאמר משה קומה ד' ויפוצו אויביך וינוסו משנאיך מפניך", וכמ"ש רש"י "זה הארון היוצא עמהם למלחמה ובו שברי לוחות מונחים", שהם גרמו לשכחה בישראל ולפיכך הי' צריך לכתוב ששה סדרי משנה שכנגד זה מאירה התורה שבכתב שחוצבה עמודי' שבעה, אכן מכח תורה שבעל פה דייקא נבהלים שונאי ישראל כי ע"י יגיעת התורה ומלחמתה נשברים כל הקליפות ונכנעים אומות העולם לפנייהם.

ורז"ל אמרו (שבת קט"ו:) שבפרשת "ויהי בנסוע הארון" ישנן פ"ה תיבות וכנגד זה כל ס"ת שבלה אם יש ללקט בו פ"ה אותיות יש בו קדושת ספר תורה, ויתכן הרמז בזה שמספר פ"ה רומז לתורה שבעל פ"ה שפרשת "ויהי בנסוע הארון" מרמז שבכל הגלויות שגלו ישראל בין האומות

נתוספה להם קדושה ונתרחבה התורה שבעל פה, וכמאז"ל (סנהדרין כ"ד.) עה"פ (איכה ג' ו') "במחשכים הושיבני" זה תלמודה של בבל" משמע שהחשכות של הגלות הביאה לגלוי התלמוד בבלי, ולכן גם אם שלטה שכחה בישראל מחמת שבירת הלוחות ניתן להתחזק לחזור תלמודו ע"י התורה שבעל פה שננתנה להכתב בצוק העיתים והיא חרב פיפות להניס ולהבריח את שונאי ישראל.

ובחת"ס הביא דברי הילקוט שמעוני (רמז תשי"ט ד"ה בהעלותך) שכתב משה לא כבש אלא שבעה עממין שלא העריך אלא שבעה נרות, שלמה המלך העריך עשרה מנורות שהם שבעים נרות מלך בכיפה על שבעים אומות, וביאר החת"ס בזה דברי הגמרא (סנהדרין ק"ד.) שחזקי' מלך יהודה הראה לשרי בבל כל בית נכותו שהראה להם זיין אוכל זיין, ופירוש רש"י כגון פרזלא דשליט בפרזלא כלומר כלי זיין שמכניע כלי זיין אחר, וכתב החת"ס דלדעתו הראה להם סוד המנורה שהיא ז' נרות האוכל ומכניע ז' אומות והראה להם יחזקי' המלך סוד ענין זה ונענש על זה, עכדה"ק.

וידוע שבימי חזקי' המלך היו אפילו תינוקות מדן ועד באר שבע בקיאיין בכל הלכות טהרות והיינו תורה שבעל פה, ומכח זה נפלו כל חיל סנחריב פגרים מתים בלי שום כלי זיין כי התורה שבכתב ושבעל פה הי' כלי זינים, ויתכן שלכן הי' דוד המלך ע"ה יוצא למלחמה כשעל מגינו חקוקה צורת המנורה כי היא הכלי זיין שאוכל כל שאר כלי זיין, אלא שהוא סוד בין ד' לעמו ואין ראוי לאומות העולם לדעת מזה.

ויתכן להוסיף על הרמז שאמר הבית אהרן זי"ע "שכרו הרבה על פי פעלו" שעל

שפ"א נסעה עם אביה בעגלה ועברו דרך מקום שומם וצעק העגלון בבעתה שזאבים סובבים אותם, פתח הגה"ק מאמסנא את דלת העגלה, וצעק לעבר הזאבים "לא אלינו שלחו אתכם" ומיד ברחו הזאבים משם.

והרה"ח רבי יו"ט שמחה ארליך זצ"ל
סיפר מזקנו רבי יו"ט שמחה שהי' משמש אצל הרה"ק הבית אהרן מקרלין זי"ע, ופעם אחת נסעו בעגלה דרך יער אחד וצעק בעל העגלה שדוב גדול עומד לנגדם והסוסים צועקים מפחד ובעתה, ופתח הבית אהרן את דלת העגלה והביט לעבר הדוב ואח"כ פנה למשמשו רבי יו"ט שמחה ואמר לו, צא החוצה לעבר הדוב עם תחבושת ומשחה כי הדוב נפצע בידו ויש צורך לחבוש את פצעו, והמשמש יצא ללא חת לעבר הדוב וחבש אותו בתחבושת והדוב סב לתוך היער, לאחר זמן מה שבו הסוסים לצנוף מפחד כי הדוב שב אליהם ונעמד מולם, פנה הרה"ק הבית אהרן אל משמשו ואמר לו יו"ט שמחה צא אל הדוב וקח ממנו את תשורתו שהביא לאות הכרת הטוב, יצא רבי יו"ט שמחה ונטל מן הדוב חתיכת עץ חלולה מלאה דבש שהביא הדוב כאות הכרת הטוב על החסד שעשו עמו, וישבו החסידים בעגלה ואכלו מן הדבש המתוק המתובל באמונת צדיקים טהורה.

עוד ספרה זקנתי הצדקנית ע"ה מהזכור לה מימי ילדותה, שפעם אחת ערכו הגוים פוגרום בעיר אמסנא ועמד אבי' הק' וכל בני המשפחה להסתתר מאחורי ארון ספרים כי זרקו המרצחים אבנים שיש בהם בכדי להמית רח"ל, וזקה"ק קלל אותם שימותו במיתה משונה ולפלא הי' שכל אותם שהשתתפו בפוגרום חלו במחלה מסוכנת

ידי התורה שבעל פה השכר מתרבה ביותר כי היא רחבה מני ים וארוכה מארץ מדה, וי"ל שזהו שסיים הפייטן "איש על מחנהו ואיש על דגלו" שע"י לימוד תורה שבעל פה מתרבה כח הקדושה למרחקים ונופל פחד על שונאי ישראל ואין להם צורך לצאת למלחמה עם כלי זין, כי התושבע"פ הוא זיין אוכל זיין ונכנעים כל שבעים אומות לפני ישראל ויכולים להשאר כולם "איש על מחנהו ואיש על דגלו", וכל שכן שאין צריכים לברוח ולנוס מן הגבולות מפחד אויב רח"ל רק אדרבא מתקיים בנו "ויפוצו אויבך וינוסו משנאיך מפניך".

ומ"ש הבית אהרן שע"י חיבור תורה שבכתב לתורה שבעל פה זוכים לקיום ההבטחה "לא ימוש מפך ומפי זרעך וגו'", יתבאר כי עיקר המסורה העוברת מאב לבן היא בחי' תושבע"פ ובזה מכניעים כוחם של אומות העולם, כי הם מבקשים למנוע הנחלת תורה ויראה לדורות הבאים וכמו שראינו בכל הדורות שעל זה בעיקר גזרו גזירותיהן, אכן כאשר מתגברים על זה ומנחילים מסורת התורה לדורות הבאים עי"ז נכנעים שונאי ישראל תחתם.

ויהי רצון שנוכח להתקשר אל התוה"ק הן תורה שבכתב והן תורה שבעל פה, ותפול על שונאי ישראל אימתה ופחד לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי ויהיו שוכנים ישראל לבטח איש על מחנהו ואיש על דגלו, ונוכח לגאולה השלימה במהרה בימינו אמן.

פירות טיש: אא"ז הרה"ק אב"ד אמסנא זי"ע הי' גאון ופוסק ויחד עם זאת הי' רב חילו בשידוד מערכות הטבע, ושמעתי מזקנתי הרבנית מזוטשקא זת"ע

שלאחר זמן מה חלה גם הוא ומת במיתה משונה כחבריו, כן יאבדו כל אויביו ד'.

ומזה נתבונן ונבין כמה חביבין הצדיקים עובדי השי"ת לפני הקב"ה, אשר גבולות הטבע אינן גבולות עבורם כי "רצון יראיו יעשה ואת שוועתם ישמע ויושיעם".

שהי' אבריהם נופלים מהם חתיכות חתיכות, והי' שם שיגין אחד צעיר לימים שכפי הנראה לא נתמלא סאתו עדיין ונשאר בחיים, ובאה גוי' אחת לשאול האם רשאת להנשא אליו אם שמא גם הוא אחת דינו למות לפי שהשתתף בפוגרום, וענה לה זקה"ק שגם סופו קרב וחלילה לה להנשא לו וכך הוי

סעודה ג' תשפ"ד

ורז"ל תקנו לקרות בתורה בשני וחמישי כדי שלא יתחזק לינת ג' ימים בלא תורה, כי כאשר נתחזק ביטול תורה שלשה ימים היו נלאין לשתות מי התורה כי נהפכו להם למרים, כמ"ש מהרש"א (כבא קמא פ"ב.) ברמז מאז"ל על "וילכו ג' ימים וגו' אין מים אלא תורה וכו', עד שהראה להם ד' עץ וגו' שהתורה היא עץ חיים למחזיקים בה", והחזקה בכל דבר היא שלש פעמים ויש להם לעשות היפוך הריחוק מן התורה", "ויאמר אם שמוע תשמע וגו'" אם שמעת בישן תשמע בחדש היינו אם שמעת בשבת שחרית בפרשה הישנה תשמע במנחה בפרשה חדשה ואם שמעת במנחה בשבת תשמע עוד בשני וחמישי, עכדה"ק.

וי"ל דהכתוב בא ללמדינו להחשיב כל דבר תורה שלומדים וכאשר זוכים לזה אז אין נפרדים ח"ו מהר ד', ואפילו הקריאה בתורה של שני וחמישי יש בה כח להחזיק הקשר אל התורה שלא נאבד המתקנות שלה וכ"ש אם זוכים ללמוד גם דף גמרא, ולכן נחשבת פרשת "ויהי בנסוע הארון" לספר

"ויהי בנסוע הארון ויאמר משה וגו'" ארז"ל (שבת קט"ז.) שפרשה זו נכתבה כאן כדי להפסיק בין פורענות לפורענות, וי"ל הרמז בזה שכאשר מתבוננים ורואים שיש ח"ו פורענות בישראל ובפרט כאשר הפורעניות נעשות ל"ע צרות זה לזה, אז הסגולה הבדוקה להפסיק את הפורענות היא להתדבק בפרשת "ויהי בנסוע הארון" שהוא ארון העדות ההולך עם ישראל בכל מסעיהם" וככל שנתדבק יותר אל התורה הקדושה כך יהי' יותר הפסק הפורענות.

ורמז הכתוב "ויסעו מהר ד' שלשת ימים" וארז"ל (ילקוט שמעוני י' ל"ה-ל"ו) כתינוק הבורח מבית הספר, ובמהרש"א (שבת קט"ז:) דג' ימים הם כעין חזקה כי אם ח"ו תעזבנו יום יומים אעזבך ואז ח"ו מתנתקים מן התורה ועלולה לבוא פורענות, והעצה להפסיק הפורענות היא לזכור פרשת "ויהי בנסוע הארון" שהתורה אינה עוזבת אותנו בשום מצב ואין נעזי פנינו לברוח ממנה. ובזוה"ק כתוב דהנונים הפוכים מרמזים שאפילו בשעה שברחו מהר ה' אין הקב"ה רוצה לעזבם ובכל זמן מחזיר פניו לנגדם.

ליבם למתיקות כל דיבור של תורה ושפרשה קטנה של פ"ה תיבות כשנלמדת מתוך התאמצות נחשבת כספר שלם, אז לא היו מתאוננים ונופלים למרה שחורה ח"ו ולא היו נופלים לכל הרעות.

והרה"ק הבית אהרן דיבר בקדשו שהעיקר מה שצריך להיזהר מכל המידות רעות היא עצבות ומרה שחורה, והיצה"ר עוטף בזה תשובה ורוח נשברה אבל הוא דבר מאוס וטריפה כי הסימן מן לב נשבר הוא שמחה, והא ראי' שבשמחת בית השואבה היו שופכים כמים ליבם ושם הי' השמחה האמיתית.

והנה אמר הכתוב "ובנחה יאמר שובה ד' רבבות אלפי ישראל" וכתב רש"י ז"ל "מנחם תרגמו לשון מרגוע וכן "בשובה נחת תושעון", ורמז בזה שכאשר ישנה ח"ו פורענות ויש צורך להפסיק את הפורענות בפרשת "ויהי בנסוע הארון" שהיא כח התורה"ק, ויש להוסיף תחינה ובקשה שיהי' בחי' מרגוע בישראל ויקייים בנו "בשובה נחת תושעון", כי הלא ארז"ל (בבא קמא פ"ג.) שמפסוק זה "שובה ד' רבבות אלפי ישראל" למדים שאין שכינה שורה בישראל פחות משני אלפים ושני רבבות, הרי שהיו ישראל שני אלפים ושני רבבות חסר אחת והיתה אשה מעוברת ביניהם וראוי' להשלים ונבח בה כלב והפילה נמצא זה גורם לשכינה שתסתלק מישראל עכ"ד הגמרא, והנה בעוה"ר נפלו כמה וכמה נפשות מישראל בשפיכות דמים נוראה ע"י כלבים עזי פנים שונאי ישראל, ויש לנו לשפוך לב כמים לפני אבינו שבשמים שיחוס וירחם על עמו השסוי והבזוי ויהי' הפסק לפורענות הנוראה הזאת, כי הרי השי"ת רוצה תמיד בטובת

שלם להורות כמה יש להחשיב כל דיבור ודיבור מדברי תורה.

ובספה"ק בית אהרן מדבר הרבה מענין זה להחשיב כל דיבור תורה וכל פעולה של מצוה, ובבית אהרן (חג השבועות) כתב שדיבר הרבה שלא לכנוס בחשבונות וצריכים לשמוח בסגולת הימים ובקבלת התורה, וליקח חיות מכל דבר הן בתפלה והן באמירת אקדמות מאתר בית שכינת' דלא צריך בחישתא, ובסדר היום שיסד לחסידיו כתב כמה פעמים שלא להיות מהעולים במעלות יותר מכדי מעמדם, ואם שמוע בישן תשמע בחדש ויהי' קרוב לאמת מארץ תצמח וכל אחד ילמד כפי יכלתו הן מעט והן הרבה ואחד המרבה וכו' והעיקר לחזור על לימודו עד שיהא חקוק בכתב חרות, ויעשו כל דבר במתון ונחת "מחץ מתניים קמיו ר"ל ע"י מתניות מוחצים כל הקמים רק שיתאמץ בזה עם הלב ועם המחשבה בהדבר ההוא שעושה לפי כוחו ולא יותר.

ובספה"ק מאור ושמש כתב שיסוד גדול בעבודת ה' הוא להרחיק מעצבות ומרה שחורה כי הוא מביא את האדם לכל מיני עבירות, והעצבון תחלתו שמתגבר בקרבו תאות אכילה כאשר עינינו רואות ומזה נמשך לשאר תאות רח"ל, וזהו שרמז הכתוב "ויהי העם כמתאוננים רע באזני ד'" פירוש שנפלו לעצבות ומזה נמשך שהתאוו תאוה לאכול בשר ואח"כ באו מזה לחטא לשון הרע שהוציאו דבת הארץ עש"ב, ויתכן שאם היו שמחים בכל דיבור של תורה לא היו מאבדים מתיקות התורה ולא היו בבחי' "ויסעו מהר ד' שלשת ימים" והיו ניצולין מכל רע, וזהו שרמז הכתוב בפרשת "ויהי בנסוע הארון" שבא להפסיק בין פורענות לפורענות, שאילו היו משימים

עמו ואפילו כאשר נסעו מהר ד' הרי ארון ברית ד' נוסע לפניו לתור להם מנוחה.

והרה"ק רבי משה מרוזדורוב זי"ע האריך פעם בניגון מה ידידות וחזר הרבה פעמים על הדיבור "הילוכך תהא בנחת וכו'", וראו כולם שכל דיבוריו כמתחנן כלפי מעלה שהשי"ת יהי' הילוכו עם ישראל בשובה ונחת ולא יהי' ח"ו פורענות על ישראל.

והנה בשבוע הבעל"ט יחול יום כ' סיון שבו מתחילין ברי לבב להכין עצמם לקראת הימים הנוראים הבעל"ט שבו מתחילין מאה ימים לפני ראש השנה, וכדברי הרה"ק האוהב ישראל מאפטא שכאשר זוכין להתעוררות נכונה ביום כ' סיון זוכין ליוה"כ זך ונעלה וסימנך "כי יד על כ"ס י-ה" כ"ס ר"ת כ' סיון וי-ה ר"ת יום הכיפורים עכדה"ק, ובפרשתן הי' לנו פסוק מפסוקי שופרות "וביום שמחתכם וגו' ותקעתם בחצוצרות על עולותיכם וגו' והיו לכם לזכרון לפני ד' אלוהיכם אני ד' אלוהיכם" ונרמז בזה גם ענין זכרונות, ואיתא בספה"ק תורי זהב בשם המגיד הגדול זי"ע שאמר על חצוצרות שהן חצי צורות כמו שארז"ל עה"פ "כי יד על כס י-ה" שאין השם שלם ואין הכסא שלם עד שימחה זרעו של עמלק, וזהו חצי צורות שעתה בגלות הוא רק חצי השם ורק חצי הכסא ועל זה צריך להריע בחצוצרות כלומר לשבר עצמינו למען שמו הגדול שיתמלא ולמען כסאו ית' שיושלם.

והנה זוהי בודאי הכנה נכונה ליום ראש השנה הבעל"ט כאשר מתבוננים בצער השכינה הקדושה שסובלת למענינו

כל השנים הללו, וארז"ל (חגיגה ט"ו): שאפילו על דם רשעים שנשפך אומר הקב"ה קלני מראשי קלני מזרועי, והיינו לפי שכל נפש מישראל היא חלק אלו-ה ממעל בבחי' חצי צורה, וכאשר מריעין בחצוצרות ונזכרין איך אנו עומדים בזכרוננו של מקום עי"ז יכולים לקבל עול מלכות שמים ביום ראש השנה כראוי, וביום כ' סיון מסרו ישראל את נפשם על קדושת שמו ית' ואמרו לבניהם הנזבחים ככרים ועולות לא זכינו לגדלכם לתורה נקריבכם כעולות ונזכה לטוב הצפון לצדיקים, וכאשר מתעוררים ביום זה ומתבוננים בכח מסירות נפשם של אבותינו והרי כח זה ישנו אפילו בקל שבקלים למסור נפשו כדי שלא לכפור באמונת השי"ת, עי"ז מתעורר לב האדם שבודאי אין אני רוצה למרוד בקוני ח"ו וברצוני להמליכו על כל אברי וחושי לשמוע בקולו ולעשות רצונו בלב שלם, וזוהי הכנה ראוי' לקראת יום ראש השנה יום המלכת השי"ת על כל העולם.

ובהפטרה של פרשתן ראה הנביא זכרי' את מראה המנורה ושבעה נרות' ונאמר לו בחזיון "זה דבר ד' לא בחיל ולא בכח כי אם ברוחי אמר ד' צבא-ות", שמה שמוטל עלינו הוא רק להוסיף במאור התורה הנרמז בנרות המנורה, וכאשר נוסיף בלימוד התורה ובקיום מצותי' הנרמזים בארון העדות אז תופסק הפורענות ולא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי.

ויחי רצון שיקויים בנו "ובנחה יאמר" לשון מרגוע ושובה ובנחת נוושע בישועת כלל ישראל בגאולה השלמה במהרה בימינו אמן.

